

[Boligministeren]

venhed som f.eks. arbejdsløshed eller skilsmisse. De vil i mange tilfælde have mulighed for at omlægge de eksisterende lån til annuitetslån og derved nedbringe de månedlige ydelser. Derved øges deres mulighed for at blive boende i deres bolig, og her skal man gøre sig klart, at seriøs finansiel rådgivning er overordentlig vigtig.

Et andet væsentligt element i boligpakken er den midlertidige fritagelse for stempelafgift af skøde om overdragelse af ejerboliger. Denne fritagelse skal gælde fra lovforslagets fremsættelse og til udgangen af oktober i år. Lempelsen vil betyde, at handelsomkostningerne ved en handel med et hus til en pris på f.eks. 600.000 kr. reduceres med 3.600 kr.

De erfaringer, vi har fra 1990-91 med den midlertidige lempelse af stempelafgiften ved handel med ejerboliger, viser, at dette har en positiv effekt for antallet af solgte ejerboliger.

Lad mig herefter vende mig til spørgsmålet om kreditforeningernes udlånsvirksomhed. Jeg vil gerne begynde med at slå fast, at myndighederne hele tiden sikrer, at realkreditloven overholdes. Vi har et finanstilsyn, der løbende kontrollerer realkreditinstitutternes udlånsvirksomhed, og jeg har fuld tillid til Finanstilsynets evner på dette område.

Vedrørende realkreditinstitutternes fastlæggelse af institutternes generelle udlånspolitik vil jeg gerne understrege, at det er op til ledelsen i de enkelte institutter at drive en i forhold til lovgivningen og institutterne ansvarlig udlånspolitik. Jeg lægger imidlertid vægt på, at også realkreditinstitutterne medvirker til at sikre boligejerne en rimelig boligudgift, og realkreditfinansiering er den billigste form for finansiering for boligejerne.

Jeg har derfor haft en række drøftelser med realkreditinstitutternes ledelser, hvor jeg har understreget, at det er en grundig og realistisk værdiansættelse af ejendommen og ikke af debitor, der danner basis for det korrekte udmålte realkreditlån. En udlånspolitik, der på forhånd udelukker visse ejendomme og visse geografiske områder samt i væsentlig grad baserer sig på debitorens soliditet, er derfor ikke i realkreditlovens ånd. Det er et af realkreditsystemets særkender, at grundlaget for lånets størrelse er den faste ejendomsværdi. Jeg mener ikke – selv om jeg ikke er uenig i, at de seneste års tab i realkreditinstitutterne maner til forsigtighed – at dette princip skal fraviges.

Så en enkelt bemærkning vedrørende kontantlån. Der bliver spurgt, hvordan regeringen vil sikre, at skatteværdien af højtforrentede kontantlån bevares. Jeg må her bemærke, at forespørgerne kommer ind på et emne, der er omfattet af et verserende lovforslag, nemlig L 191, om omlægning af kontantlån. Dette lovforslag, der er fremsat af Det Konservative Folkeparti, men som – som alle ved – også ligger Fremskridtspartiet meget på sinde, var til første behandling her i salen så sent som den 18. marts i år, så det må være tilstrækkeligt, at jeg henviser til den behandling og det efterfølgende udvalgsarbejde.

Det næste spørgsmål omhandler også skatteområdet, nemlig hvordan regeringen vil sikre, at boligejerne ved en eventuel skattereform får garanti for, at deres nettoskattelettelser bliver af samme størrelse som lejerne.

Det er et spørgsmål, som vi har haft lejlighed til at debattere en hel del gange her i folketingsalen. Jeg kan derfor henvise til, at det i regeringsgrundlaget er fastslået, at den samlede skatteomlægning udformes, så der sikres balance såvel socialt som mellem de forskellige boligformer, og at regeringen har givet boligejerne en garanti for, at skatteomlægningen ikke forringer det samlede økonomiske grundlag for den enkelte ejerboligfamilie. Dette er fortsat regeringens ståsted i denne sag.

Det sidste spørgsmål drejer sig om nedsættelse af omkostningerne ved handel med fast ejendom. Jeg har allerede nævnt den midlertidige fritagelse for stempelafgift af skøde m.v. ved overdragelse af ejerboliger. Med denne lempelse har regeringen allerede vist vilje til at investere cirka 150 mio. kr. i at nedbringe handelsomkostningerne for ejerboliger.

Endvidere har industriministeren fremsat lovforslag vedrørende ejendomsformidling, L 225, som var til første behandling her i salen den 24. marts i år. Jeg skal tillade mig at henvise hertil. Lovforslaget følger den betænkning, som det såkaldte Børge Dahl-udvalg afgav i december 1992.

Til afslutning skal jeg bemærke, at man bedst gavner situationen på ejerboligmarkedet ved at vise tillid til fremtiden. Regeringen har med boligpakken og erhvervspakken taget et initiativ, der skal bringe ejerboligmarkedet til igen at fungere normalt.